

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені ІВАНА ФРАНКА
Кафедра ґрунтознавства і географії ґрунтів

ЗВІТ З ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ
(12 січня – 08 лютого 2023 року)

Д. Од. до серії
Ф.О. Гачисевич

Студента 3 курсу ГРН-31
спеціальності 103 Науки про Землю
спеціалізації “Ґрунтознавство і експертна оцінка земель”

Попівняка Володимира Тарасовича

Науковий керівник:

професор Позняк Степан Павлович

Національна шкала визначено
Кількість балів: 97 Оцінка: ECTS А

Члени комісії:	
<u>З. М. К.</u>	<u>Ханьків В.З.</u>
(підпис)	(прізвище та ініціали)
<u>В. П.</u>	<u>Томашук О.Д.</u>
(підпис)	(прізвище та ініціали)
<u>Н. С.</u>	<u>Вашук Т.С.</u>
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Зміст

Вступ.....	2
Характеристика ґрунтів природних районів Львівської області.....	3
Надсянська рівнина.....	3
Мале Полісся.....	3
Передкарпаття.....	4
Північно-західне Передкарпаття.....	5
Сокальське пасмо.....	5
Гологорко - Кременецького горбгір'я.....	6
Опілля.....	6
Розточчя.....	7
Пасмове Побужжя.....	7
Сянсько - Дністерська височина.....	7
Заплава ріки Західний Буг.....	8
Методика досліджень (лабораторні і польові методи).....	9
Гранулометричний склад ґрунтів і його значення.....	10
Географія гранулометричного складу ґрунтів Львівської області.....	14
Висновок.....	15
Використана література:.....	16

Вступ

Географічне положення Львівської області обумовлена характером природних чинників що призводить до формування здебільшого рівнинного характеру рельєфу та складної історії формування ландшафтів упродовж сучасного кліматичного макроциклу (голоцену) і зумовили утворення ландшафтної структури перехідного (регіонального) типу: від центральноєвропейської буроземно-лісової до східноєвропейської лісостепової. Результатом комплексної дії природно-історичних і антропогенних чинників є утворення у межах області неоднорідної за компонентним складом, складної за генетико-геометричними характеристиками і контрастної за агровиробничими властивостями структури ґрунтового покриву.

Гранулометричний склад - фундаментальна характеристика ґрунтів, що лежить в основу інтерпретації багатьох властивостей та режимів, що впливає на стійкість ґрунтів під дією агрозаходів, агрономічну цінність, вибір технологій та ефективність господарювання. Грансклад, як таксономічна характеристика у класифікації ґрунтів, критерій у їх бонітуванні, як оцінка інвестиційної

привабливості та інших цілях має важливе наукове і практичне значення. Це базова (фундаментальна), а не рівноцінна іншим властивостям характеристика.

У цьому звіті зроблено спробу зібрати наявні відомості про грансклад ґрунтів природних регіонів Львівської області. Провести групування за існуючою класифікацією і створити картосхему географії гранулометричного складу ґрунтів природних районів Львівської області.

Характеристика ґрунтів природних районів Львівської області

Природно-територіальні комплекси являють собою закономірно побудовані системи. На території Львівській області за природно-географічним поділом, розробленим професором К.І.Геренчуком, М.М.Койновим, П.М.Цисем Природно-географічний поділ Львівського та Подільського економічних районів, (1964р.). На основі цього районування приводимо коротку характеристику природно-географічних районів Львівської області.

Надсянська рівнина

Відносно невелика за площею територія характеризується значним природним різноманіттям і давнім яскраво вираженим антропогенним пресингом. Знаходячись у найбільш південній частині зони впливу окського зледеніння, а також враховуючи гіпсометрію і мезорельєф регіону, процеси ґрунтоутворення тут отримали специфічні риси, які з огляду на материнські породи ґрунтів та інші їхні властивості, цей регіон зближують з територією Полісся. З іншого боку, структурно-геоморфологічно і неотектонічно, цей регіон є близьким до Передкарпаття. Окультурення ґрунтів Надсянської рівнини відбулось шляхом розорювання цілинних земель, осушення перезволожених ґрунтів, використання важкої сільськогосподарської техніки тощо. Це спричинило переущільнення, знеструктурення, дегуміфікацію ґрунтів, підсилило розвиток ерозійних процесів.

Особливості чинників ґрунтоутворення та їхня неоднорідність по-різному вплинули на формування структури ґрунтового покриву Надсянської рівнини, уявлення про неї дає співвідношення основних типів ґрунтів: Дерново-підзолисті ґрунти, Підзолисто-дернові ґрунти, Сірі ґрунти, Чорноземно-лучні ґрунти, Лучні ґрунти, Лучно-болотні ґрунти, Болотні і торфово-болотні ґрунти, Дернові ґрунти. [6]

Мале Полісся

Згідно з фізико-географічним районуванням України, територія досліджень знаходиться в межах південно-західної частини Східноєвропейської рівнини, Західноукраїнської провінції зони лісостепу,

в області Малого Полісся. З півночі Мале Полісся відмежовується Волинською височиною, з південного заходу Розточчям і Давидівською грядю, з півдня Гологоро-Кременецьким горбогір'ям, які є складовими частинами Подільської височини.

У межах Малого Полісся виділяють п'ять природних районів: Ратинський, Бузько-Бродівський, Радехівський, Підподільський, Грядове Побужжя (К. І. Геренчук, 1972).

Загалом територія Малого Полісся являє собою нахилену на північ акумулятивно-денудаційну рівнину. Сучасними геоморфологічними дослідженнями встановлено, що Мале Полісся належить до алювіально-водно-льодовикових рівнин.

Мале Полісся відповідно до агрогрунтового районування України входить до складу Західної (Західно-Поліської) провінції Поліської агрогрунтової зони і Західної провінції агрогрунтової зони Лісостепу. Ґрунтовий покрив Західної провінції Поліської агрогрунтової зони

неоднорідний. Вологий клімат з промивним водним режимом, водно-льодовикові піски і супіски та елювій верхньокрейдових відкладів як ґрунтоутворюючі породи, майже суцільна (в минулому) лісова і лучна рослинність сприяли формуванню в межах провінції: дерново-підзолистих, дерново-карбонатних, лучних, дернових, болотних ґрунтів.[2]

Передкарпаття

За фізико-географічним районуванням територія Передкарпаття належить до Передкарпатської височинної фізико-географічної області Карпатської гірської країни. У межах України область Передкарпаття за особливостями рельєфу поділяють на дві підобласті: Західно-Передкарпатську моренно-зандрову та терасову рівнину і Центрально-Передкарпатську терасову рівнину.

Як геоструктурна одиниця Передкарпаття пов'язане з Передкарпатським передовим прогином. Йому притаманні розчленований ерозійний рельєф, помірно теплий і вологий клімат. Передгірний рельєф ускладнений густою сіткою ярів, балок і річкових долин. З ґрунтоутворних порід переважають делювіальні, пролювіальні та алювіальні суглинкові відклади. У ландшафтній структурі в межах Передкарпаття переважають передгірні акумулятивно-денудаційні плоскі височини та річкові долини з дерново-підзолистими поверхнево-оглеєними, дерновими та лучними ґрунтами під широколистяними та хвойними лісами й луками.[4]

Північно-західне Передкарпаття

Північно-західне Передкарпаття відноситься до фізико-географічної області Передкарпаття, яка розташована між південно-західним краєм Подільської височини і північно-східними схилами Українських Карпат простягаючись в південно-східному напрямку від Сансько-Дупетровського межиріччя до Буковинського передгір'я

За природними особливостями територія досліджень чітко розмежовується з Українськими Карпатами і Подільською височиною. На південному заході межа співпадає з краєм північно-східних схилів Зовнішніх Карпат, а на північному сході - з Подільською височиною, вона проходить від кордону Польщею по р. Завадівка у напрямку до м. Городка, а далі по долинах рік Верещиці Дністра до гирла р. Бистриці

Серед найголовніших зовнішніх факторів і явищ, які приймали участь у розвитку рельєфу північно-західного Передкарпаття виділяються ерозійно-аккумулятивні процеси, внаслідок яких територія досить розчленована.

Рослинний покрив відіграє важливу роль у формуванні дерново-підзолистих поверхнево-оглеєних ґрунтів північно-західного Передкарпаття. Періодичні зміни дерев'янистої формації трав'янистою, і навпаки, на протязі історичного часу зумовили розвиток підзолистого і дернового процесів ґрунтоутворення.

У межах північно-західного Передкарпаття найбільш поширеними є дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні ґрунти.[11]

Сокальське пасмо

Сокальське пасмо розташоване в південно-західній частині Волинської височини в межах Львівської області. За фізико-географічним районуванням України Сокальське пасмо знаходиться в межах південно-західної частини Східно-Європейської рівнини, Західно-Української провінції зони лісостепу, в області Волинської височини. Домінантними ґрунтоутворними породами Сокальського пасма, на яких сформувались основні типи ґрунтів, є лесоподібні суглинки. Сокальське пасмо хвиляста, слабо випукла височина, яка долинами річок Спасівка, Драганка, Себечівка розчленовується на ряд пасм субширотного простягання.

Відповідно до агроґрунтового районування території України Сокальське пасмо входить до зони Лісостепу, Західної агроґрунтової - провінції підвищених рівнин із високою вологістю, Луцько-Рівненського агроґрунтового району, розчленованого, переважно із сірими опідзоленими ґрунтами, частково чорноземами типовими-малогумусними.[10]

Гологорко - Кременецького горбогір'я

Гологоро-Кременецьке горбогір'я крайня північно-західна найбільш підвищена частина Подільської височини. Орографічно горбогір'я простягається від с. Водники на північний схід лінією Золочів-Кременець, досягаючи на сході с. Батьків (18 км на захід від Острога). На території досліджень виділяють три природні райони, які вирізняються певною своєрідністю і специфікою умов диференціації ґрунтового покриву Гологірське пасмо, Вороняки та Кременецькі гори.

Характерними рисами природних умов Гологоро-Кременецького горбогір'я є значні абсолютні висоти, високий ступінь розчленування рельєфу. Тому за "Удосконаленою схемою фізико-географічного районування України" Гологоро-Кременецьке горбогір'я належить до південно-західної частини Східноєвропейської рівнини, зони широколистяних лісів, Західноукраїнського краю, Розтоцько-Опільської горбогірної (Гологірський фізико-географічний район), Західноподільської височинної (Вороняківський), та Середньоподільської височинної (Кременецький район) областей. Попередні схеми фізико-географічного районування території досліджень були дещо відмінними.

Згідно з агроґрунтовим районуванням території України Гологоро-Кременецьке горбогір'я належить до зони Лісостепу, Західної провінції, Львівського південно-східного високого, розчленованого агроґрунтового району з переважанням чорноземів опідзолених і темно-сірих опідзолених ґрунтів (Гологірське пасмо) та Підкамінсько-Вишневецького району високого, сильнорозчленованого з переважанням чорноземів опідзолених та темно-сірих опідзолених ґрунтів у складних поєднаннях.[3]

Опілья

За "Удосконаленою схемою фізико-географічного районування України" Опілья розташоване у межах південно-західної частини країни Східно-Європейської рівнини, Західно-Українському краї зони широколистяних лісів, у Розтоцько-Опільській горбогірній області Опілья ґрунтоутворними породами Опілья представлені лесоподібними суглинками, які покривають межиріччя Городоцько-Щирецького і Ходорівсько-Бучацького природних районів, підніжжя схилів і тераси річкових долин у горбистих районах Опілья. За генезою вони належать до елювіально-делювіальних і водно-льодовикових типів. Опілья горбиста височина, розчленована широкими долинами рік Коровця, Золотої Лани, Нараївки, Разплата, Свіржу, Бібрки, Зубри, а також численними вузькими глибокими долинами рік другого порядку. Найпоширенішими формами рельєфу є горби, що простягаються з північного заходу на південний схід на 10-12 км.

На території Опілля фоновими є два типи ґрунтів: сірі лісові та чорноземи, які представлені такими підтипами: ясно-сірими, сірими лісовими, темно-сірими опідзоленими ґрунтами та чорноземами опідзоленими.[14]

Розточчя

За удосконаленою схемою фізико-географічного районування України Розточчя виділяється як Немирівсько-Брюховицький район Розтоцько-Опільської горбогірної області Західно-Українського краю зони широколистяних лісів.

Ґрунотворними породами Розточчя є четвертинні відклади, елювій-делювій карбонатних порід і палеоген-неогенові піски. Для них характерна строкатість поширення, що зумовлює значну строкатість і дрібноконтурність ґрунтового покриву. На Розточчі поширені дерново-підзолисті, сірі лісові, дернові, лучні, лучно-болотні, болотні і торфово-болотні ґрунти. Фоновими ґрунтами території є дерново-підзолисті, також значні площі займають сірі лісові та дернові ґрунти.[9]

Пасмове Побужжя

За фізико-географічним районуванням Пасмове Побужжя належить до фізико-географічної області Малого Полісся зони мішаних лісів.

Найпоширенішими відкладами пасом є покривні суглинки, віднесені І.Л. Соколовським до типу лесоподібних. М.Ф. Веклич лесові породи розглядає як відклади різного генезису. А.Б. Богуцький відстоює думку про еолове походження лесоподібних відкладів Пасмового Побужжя. І.Н. Герасимчук і Р.О. Сливка розглядають ці відклади як водно-льодовикові утворення.

За агроґрунтовим районуванням України Пасмове Побужжя входить до складу Львівського східного агроґрунтового району провінції Лісостепу західного.

На території досліджень вершини пасом зайняті сірими, місцями ясно-сірими лісовими ґрунтами, а вододіли з нижчими гіпсометричними рівнями - темно-сірими опідзоленими ґрунтами та чорноземами опідзоленими.[12]

Сянсько - Дністерська височина

Сянсько-Дністерська височина, як природний район, розташована на північному заході фізико-географічної області Передкарпаття. Це унікальна територія Львівщини, яка частково зазнавала зледеніння. Домінантними ґрунотворними породами Сянсько-Дністерської височини, на яких сформувалися основні типи ґрунтів, є лесоподібні суглинки.

грунтовий покрив у межах Сянсько - Дністерської височини представлений переважно такими ґрунтами: сірий лісовий, темно-сірий опідзолений, чорнозем опідзолений [7]

Заплава ріки Західний Буг

За фізико-географічним районуванням України, долина ріки Західний Буг розташована у межах Європейської рівнинної ландшафтної країни, зони широколистяних лісів, Західно-Українського краю, де виокремлено три області:

- 1) Західно-Подільська
- 2) Мале Полісся
- 3) Волинське Опілля

Головною ґрунтотворною породою у заплаві ріки Західний Буг є сучасні алювіальні відклади.

Відповідно до агроґрунтового районування України, височинна частина території досліджень, а саме у межах Подільської і Волинської височин, належить до лісостепової агроґрунтової зони, провінції Західного лісостепу. На рівні агроґрунтових районів Подільська частина території заплави ріки Західний Буг належить до Підкамінсько-Вишневецького агроґрунтового району, а у межах Сокальського пасма до Луцько-Рівненського агроґрунтового району. Низовинна частина території досліджень (у межах Малого Полісся) належить до агроґрунтової зони мішаних лісів, провінції Західного Полісся, Радехівсько-Кременецького агроґрунтового району

Ґрунтовий покрив заплави ріки у межах Малого Полісся представлений переважно алювіальними лучними та лучно-болотними ґрунтами на сучасних алювіальних відкладах, а також алювіальними дерновими ґрунтами, які залягають на найбільш підвищених ділянках заплави (переважно у прирусловій частині). [5]

Методика досліджень (лабораторні і польові методи)

Для дослідження гранулометричного складу природних регіонів Львівської області було використано схему природно географічного районування Львівської області за методикою проф. К.І. Геренчука та дані досліджень гранулометричного складу ґрунту за першим генетичним горизонтом. Дані гранулометричного складу ґрунтів природних районів Львівської області використано з монографічних праць викладачів кафедри ґрунтознавства і географії ґрунтів які опубліковані в багаточисельних монографічних працях, які подані нижче у переліку виданих монографій

До методики визначення гранулометричного складу .

Визначення відносного вмісту окремих гранулометричних фракцій здійснюють різними методами залежно від їхніх розмірів. Для виокремлення з ґрунту різних гранулометричних фракцій необхідно дезагрегувати ґрунтову масу, оскільки більшість гранулометричних елементів склеєні в мікро- і макроагрегати. Дезагрегацію здійснюють шляхом розтирання вологого ґрунту в ступці гумовим товкачиком. Для повного дезагрегування ґрунт обробляють 4% розчином пірофосфату натрію. Крупні фракції просіюють через сита з отворами відповідного розміру: 1,0 мм; 0,5 мм; 0,25 мм. Фракції, дрібніші 0,25 мм, розділяють способом відмучування і осідання (седиментації) в стоячій воді. Для відбору фракцій використовують метод піпетки в модифікації Н. А. Качинського, який засновано на швидкості падіння частинок різного розміру у воді. [15]

У польових умовах використовують експрес-методи, які дають змогу швидко, проте приблизно, визначити гранулометричний склад ґрунтів. Серед цих методів найпоширенішим є органолептичний, в основу якого покладено фізико- механічні властивості зволоженого ґрунту. Зволожений ґрунт ретельно розминають у руках до цілковитого руйнування мікроагрегатів, а потім розкачують у шнур товщиною 2-3 мм і намагаються згорнути у кільце діаметром приблизно 3 см. Залежно від консистенції ґрунтової маси і поведінки шнура при згортанні в кільце визначають польову назву гранулометричного складу ґрунту, використовуючи стандартні критерії.[15]

Гранулометричний склад ґрунтів і його значення

Гранулометричний склад ґрунтів – фундаментальна та найбільш поширена характеристика ґрунтів.

Грансклад характеризує одне з найважливіших властивостей ґрунтів, їх полідисперсність, негомогенність. Співвідношення в ґрунтах елементарних частинок різних розмірів формує основні властивості та функції ґрунтів продуктивні та екологічні. Інакше кажучи, здатність ґрунтів трансформувати речовини та енергію, взаємодіяти з водою, повітрям, речовинами, що потрапляють у ґрунт, з корінням рослин, ґрунтообробними та іншими знаряддями та в цілому, формування та функціонування ґрунту як природного компонента та об'єкта господарської діяльності людини значною мірою залежить від гранулометричного складу.

Тверда фаза ґрунту і ґрунтоутворюючих порід складається з частинок різної величини, які називають гранулометричними елементами за генезою розрізняють мінеральні, органічні та органо-мінеральні частинки. Вони являють собою уламки гірських порід, окремі мінерали, гумусові речовини, продукти взаємодії мінеральних і органічних речовин.[1]

У ґрунті або в ґрунтоутворній породі гранулометричні елементи перебувають у вільному стані (пісок) і в агрегованому, коли вони утворюють структурні окремість - агрегати різної форми, розмірів і стійкості.

Властивості гранулометричних елементів змінюються залежно від розміру. Близькі за розміром і властивостями частинки групують у фракції.[13]

**Класифікація гранулометричних елементів ґрунтової маси
(за Н. А. Качинським)**

Розмір гранулометричних елементів, мм	Назва гранулометричних елементів
>3	каміння
3-1	гравій
1-0,5	пісок грубий
0,5-0,25	пісок середній
0,25-0,05	пісок дрібний
0,05-0,01	пил грубий
0,01-0,005	пил середній
0,005-0,001	пил дрібний
0,001-0,0005	мул грубий
0,0005-0,0001	мул тонкий
<0,0001	колоїди

Усі частинки понад 1 мм називають скелетом ґрунту, а менші 1 мм - дрібноземом.

Каміння (> 3 мм) - це переважно уламки гірських порід. Наявність каміння в ґрунті зумовлює його кам'янистість, яка утруднює обробіток ґрунту, проростання і розвиток рослин. За ступенем кам'янистості (вміст частинок понад 3 мм у % від маси) ґрунти поділяють на: кам'янисті - 0,5%, слабокам'янисті - 0,5-5%, середньокам'янисті - 5-10% і сильнокам'янисті -> 10%. За типом кам'янистості ґрунти можуть бути валунні, галечникові, щебенюваті.

Гравій (3-1 мм) складається з уламків первинних мінералів. Високий вміст гравію зумовлює несприятливі властивості низьку вологемність, відсутність водопідйомної здатності, високу водопроникність.

Піщана фракція (1-0,05 мм) складається з уламків первинних мінералів, зокрема кварцу і польових шпатів.

Пил грубий и середній (0,05-0,005 мм). Грубий пил не відрізняється за мінералогічним складом від піщаної фракції. Для середнього пилу (0,01-0,005 мм) характерний підвищений вміст слюд, вона більш дисперсна, краще утримує воду.

Пил дрібний (0,005-0,001 мм) складається з первинних і вторинних мінералів, високодисперсний, здатний до коагуляції і структуроутворення, володіє вбирною здатністю.

Мул (< 0,001 мм) складається переважно з високодисперсних вторинних мінералів Мулувата фракція має високу вбирну здатність, містить багато гумусу і елементів живлення рослин. Відіграє важливу роль у структуроутворенні.

Отже, зі зменшенням розміру гранулометричних елементів значно змінюються їхні властивості. Дослідження засвідчили, що властивості гранулометричних елементів досить різко змінюються на межі 0,01 мм, що дало змогу розділити всі гранулометричні фракції на дві великі групи фізичний пісок (> 0,01 мм) і фізичну глину (< 0,01 мм)

За гранулометричним складом ґрунти об'єднують у декілька груп з характерними для них фізичними, фізико-хімічними та хімічними властивостями

В основу класифікації ґрунтів за гранулометричним складом покладено співвідношення фізичного піску (частинки розміром > 0,01 мм) і фізичної

глини (частинки розміром < 0,01 мм). Найбільше у ґрунтознавстві використовують класифікацію Н. А. Качинського. За співвідношенням фізичного піску і фізичної глини з урахуванням інших переважаючих фракцій: гравійної (3-1 мм), піщаної (1-0,05 мм), грубопилуватої (0,05-0,01мм), пилуватої (0,01-0,001 мм) і мулуватої (< 0,001 мм) Н. А. [13]

Класифікація ґрунтів за гранулометричним складом (за Н. А. Качинським)

Коротка назва ґрунту за гранулометричним складом	Вміст фізичної глини (частинки < 0,01 мм) і фізичного піску (частинки > 0,01 мм)					
	степовий тип ґрунтоутворення, червоноземи і жовтоземи		підзолистий тип ґрунтоутворення		солонці та сильно-солонцюваті ґрунти	
	<0,01 мм	>0,01 мм	<0,01 мм	>0,01 мм	<0,01 мм	>0,01 мм
Пухкопіщаний	0-5	100-95	0-5	100-95	0-5	100-95
Зв'язнопіщаний	5-10	95-90	5-10	95-90	5-10	95-90
Супіщаний	10-20	90-80	10-20	90-80	10-15	90-85
Легкосуглинковий	20-30	80-70	20-30	80-70	15-20	85-80
Середньосуглинковий	30-40	70-60	30-45	70-55	20-30	80-70
Важкосуглинковий	40-50	60-50	45-60	55-40	30-40	70-60
Легкоглинистий	50-65	50-35	60-75	40-25	40-50	60-50
Середньоглинистий	65-80	35-20	75-85	25-15	50-65	50-35
Важкоглинистий	<80	>20	<85	>15	<65	>35

Географія гранулометричного складу ґрунтів Львівської області.

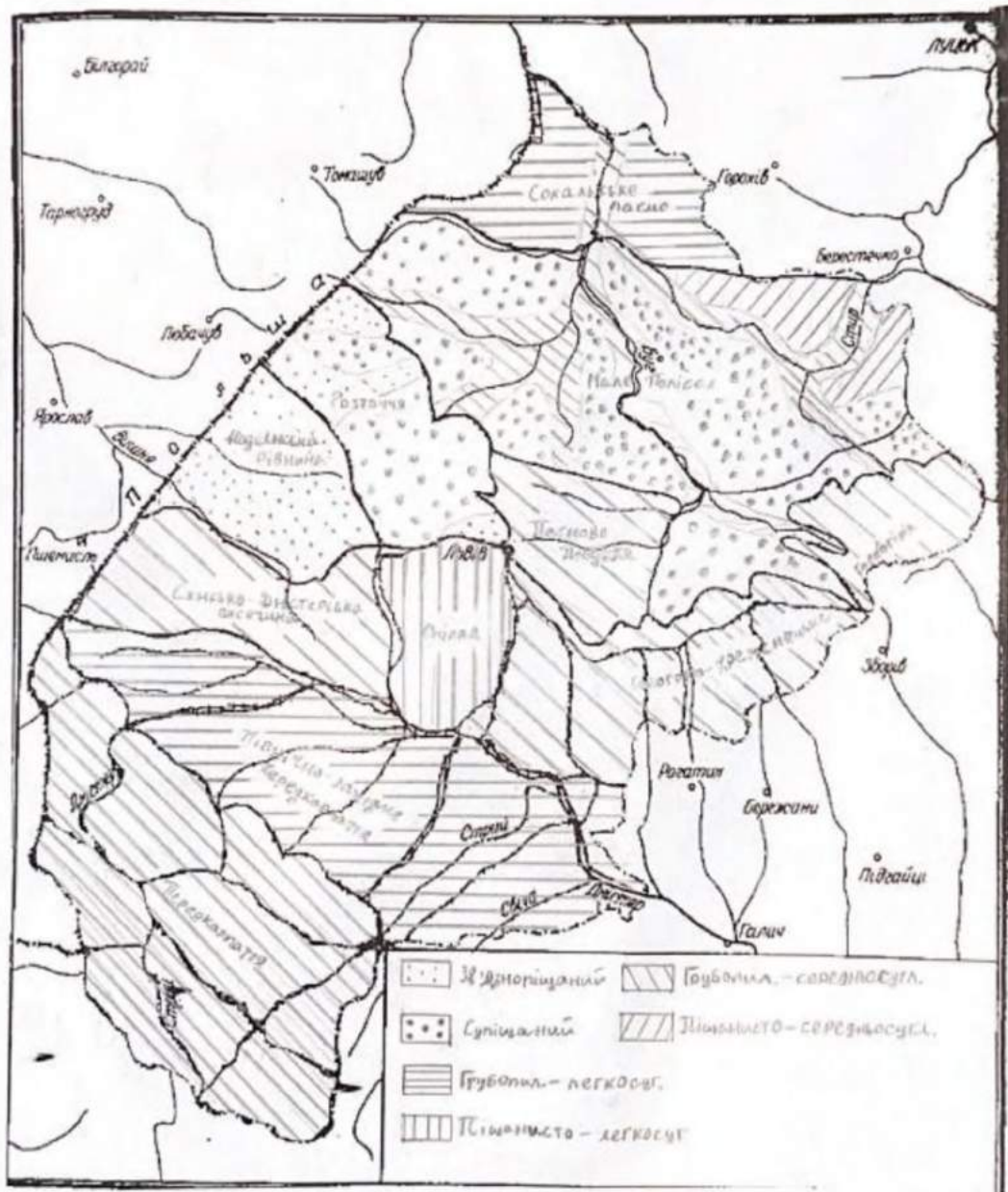

рис.1 Картохема гранулометричного складу ґрунтів природних районів Львівської області для першого генетичного горизонту.

Після проведення групування гранулометричного складу ґрунтів Львівської області за існуючою класифікацією можна виокремити шість основних типів.

1. Зв'язнопіщаний
2. Супіщаний
3. Грубопилуватий-легкосуглинковий
4. Піщанисто-легкосуглинковий
5. Грубопилуватий-середньосуглинковий
6. Піщанисто-середньосуглинковий

- **Зв'язнопіщаний:** характерний для ґрунтів Надсянської рівнини та дерново слабопідзолистих ґрунтів Розточчя.
- **Супіщаний:** Дерново-карбонатні та Дерново опідзолені ґрунти Розточчя, і дернові глибокі на водно-льодовикових відкладах Малого Полісся.
- **Грубопилуватий-легкосуглинковий:** Сірі опідзолені, темно-сірі опідзолені ґрунти Сокальського пасма, дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні ґрунти Північно-західного Передкарпаття.
- **Піщанисто-легкосуглинковий:** Ясно-сірі лісові поверхнево-глеюваті, Сірі лісові глеюваті ґрунти Опілля.
- **Грубопилуватий-середньосуглинковий:** Дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні, буроземно-підзолисті поверхнево-оглеєні ґрунти Передкарпаття. Сірі лісові глеюваті, Темно-сірі опідзолені глеюваті, Чорноземи опідзолені глеюваті ґрунти Сянсько-Дністерської височини та Гологоро-Кременецького горбгір'я. Також алювіально лучні карбонатні та дернові карбонатні глейові ґрунти заплави ріки Західний Буг.
- **Піщанисто-середньосуглинковий:** Дернової карбонатні ґрунти Малого Полісся

Висновок:

Зібравши наявні відомості про гранулометричний склад ґрунтів природних регіонів Львівської області було виокремлено шість основних типів гранскладу: Зв'язнопіщаний, супіщаний, Грубопилуватий-легкосуглинковий, Піщанисто-легкосуглинковий, Грубопилуватий-середньосуглинковий, Піщанисто-середньосуглинковий.

Для Львівської області найбільш притаманим гранулометричним складом є грубопилуватий-легкосуглинковий. Який переважає в ґрунтах Передкарпаття, Сянсько-Дністерської височини, Гологоро-Кременецького горбгір'я, та для ґрунтів заплави річки західний Буг.

Після згрупування за існуючою класифікацією основних типів гранулометричного складу було створено картосхему географії гранулометричного складу ґрунтів природних районів Львівської області за першим генетичним горизонтом. Створення якої було основною задачею практики.

В майбутньому планується подальша робота з гранулометричним складом Львівської області, а саме створення картосхем гранскладу за перехідним горизонтом та ґрунтоутворюючою породою.

Використана література:

1. В. В. Медведєв, Т. Н. Лактионова. Гранулометрический состав почв Украины (генетический, экологический и агрономический аспекты). – Харьков: Апостроф, 2011. – 292 с.
2. Гаськевич В. Г., Позняк С. П. Осушені мінеральні ґрунти Малого Полісся: Монографія. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2004. - 256 с.
3. Гаськевич О. В., Позняк С. П. Структура ґрунтового покриву Гологоро-Кременецького горбогір'я: Монографія. - Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2007. – 208 с.
4. Географо-генетичні особливості фізичного стану ґрунтів Передкарпаття: монографія / П. В. Романів, С. П. Позняк. - Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 200 с.
5. Ґрунти заплави ріки Західний Буг: монографія / Ю. І. Наконечний, С. П. Позняк. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. - 220 с.
6. Ґрунти Надсянської рівнини : монографія / О. Луцишин, В. Гаськевич. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2016. – 326 с.
7. Ґрунти Сянсько-Дністерської височини: монографія / О. Сова, В. Гаськевич. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2018. - 248 с.
8. К.І.Геренчук, М.М.Койнов, П.М.Цись. Природно-географічний поділ Львівського та Подільського економічних районів, 1964р.
9. Літолого-генетична зумовленість формування ґрунтового покриву Розточчя: монографія / О. М. Підкова, М. Г. Кіт. - Львів Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 246 с.
10. М.Пшевлоцький, В.Гаськевич. Ґрунти Сокальського пасма і їх агротехногенна трансформація. - Львів: Видавничий центр ЛНУ ім.І.Франка. - 2002.-180 С.
11. Паньків З.П., Позняк С.П. Дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні ґрунти північно- західного Передкарпаття. - Львів: Меркатор, 1998 р. - 132 с.
12. Підвальна Г.С., Позняк С.П. Гумусовий стан автоморфних ґрунтів Пасмового Побужжя: Монографія. - Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2004. – 192 с.
13. Позняк С.П. Ґрунтознавство і географія ґрунтів : підручник. У двох частинах. Ч. 1 / С. П. Позняк. - Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 270 с.
14. Сірі лісові ґрунти Опілля: монографія / Н. М. Павлюк, В. Г. Гаськевич. - Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. - 322 с.

ЩОДЕННИК ПРАКТИКИ

Виробництво

(вид і назва практики)

студента Полівнен Роксана Ярославна
(прізвище, ім'я, по батькові)

Факультет (коледж) Географічний

Кафедра(циклова комісія) Грунтознавства і географії ґрунтів

освітньо-кваліфікаційний рівень Бакалавр

напрямок підготовки (спеціальність) Науки про землю
103

3 курс, група ГРН-31

Студент Павлен Валентин Павлович
(прізвище, ім'я, по батькові)

прибув на підприємство, в організацію, установу
Навчально-методична асоціація факультетів
Асоціація факультетів і кафедр. ВОУ

Печатка підприємства, організації, установи « 12 » січня 20 24 року

[Підпис] Зав. еад. Євдоким Н. С.
(підпис) (посада, прізвище та ініціали відповідальної особи)

Вибув з підприємства, організації, установи
Навчально-методична асоціація факультетів
Асоціація факультетів і кафедр. ВОУ

Печатка підприємства, організації, установи « 8 » лютого 20 24 року

[Підпис] Зав. еад. Євдоким Н. С.
(підпис) (посада, прізвище та ініціали відповідальної особи)

Робочі записи під час практики

- 12 січня. Отримав завдання для практики на території, проти будівлі
організаційного управління, була проведена перша консультація.
- 15 січня. Проведена консультація з керівником. Отримав літературу
від керівника організації: "Географічний склад почв України
(геологічний, геоморфологічний та кліматичний склад)",
"Гасевич В. Г., Пожма С. П. Особливості мінерального складу Малого Поділля";
"Гасевич В. Г., Пожма С. П. Стратиграфія кримського півострова Галогорно-Кле-
півного району"; "Географічно-геологічні особливості фізичного стану
Криму" Переддержавне П. В. Пожма, С. П. Пожма"; "Криму землі ріки
Західної Буг: Ю. І. Ковалевич, С. П. Пожма"; "Криму Наддніпрянської рівнини
О. Курман, В. Гасевич"; "Криму Сходу - Дніпровської височини О. С. О.
В. Гасевич"; К. І. Герасим, М. М. Уман, П. М. Уман "Криму географічний
поділ Криму на північного економічного районів 1964 р";
"Криму-геологічне управління формування кримського півострова
О. М. Пиглова, М. Т. Уман"; "Криму Сходу, В. Гасевич. Криму Сходу перше:
їх агрогеологія Трансформізм"; "Пожма С. П., Пожма С. П. Дендро-мікробіологічні
поверхнево-органічні криму північно-західного Переддержавне"; "Пиглова Г. С.
Пожма С. П. Криму Сходу абразивних криму Пасевича Трансформізм";
Пожма С. П. Криму Сходу, криму Сходу 2.1"; С. П. Пожма, Криму Сходу:
Криму Сходу"; М. М. Уман, В. Г. Гасевич.
- 16 січня. Розробив аналіз північних мінеральних джерел.
- 20 січня Розробив написання звіту.
- 21-25 січня. Робота над географічного кримського півострова
кримського районів Криму Сходу області з використанням північних
джерел.
- 26 січня Консультативні збори написання звіту.
- 28-30 січня Ознайомлення з матеріалом лабораторних та польових
експериментів географічного складу криму на Бюро знаєти
- 31 січня - 4 лютого. Складання картосхем "Географічне зруччє,
кримського складу криму Криму Сходу області за річковими мережами та
схематично".
- 5 січня. Консультативні з керівником
- 6-7 січня. Оформлення остаточного написання звіту, зовнішнє
здійснення з керівником

Відгук про роботу студента та оцінка практики

кабачково-паста матораторів

(назва підприємства, організації, установи)

аналізу фруктів у фірмах

Студент Тонісія В. за період
праці виконував дослідження
за темою: «Технологія фармо-
логічного складу фруктів у фірмах,
районів Львівської області»
На основі аналізу фармологічного
складу фруктів у фірмах районів Львівської
області сформулював такі характеристики
особливості фармологічного складу
досліджуваних фруктів

Студент висловив матеріали дослідження
фруктів у фірмах районів Львівської області
на конференції в 25-й монографіях співробітників
с.р.р.

Студентом висловлено методи дослідження
фармологічного складу фруктів у фірмах Львівської
області створення карбонату. Технологія
фармологічного складу фруктів у фірмах
районів Львівської області, як складові
середини.

Керівник практики
від підприємства, організації, установи
(підпис) (прізвище та ініціали)

 С. П. Позняк

М.П.

« 7 » лютого 2014 року

